

poglej óne gospode tam, kako so veliki! Oni so bili tudi nekoč taki, kakeršen si ti zdaj, pa so potem hodili v šole od leta do leta, dokler niso prišli semkaj v osmo šolo. Tako prideš tudi ti, le priden bodi, kakor si zdaj.

To mi je rekel gospod z naočniki, potem je pa segel v žep in mi dal nekaj novega, okroglega. Bila je nova desetica; a jeden od ónih gospodov v klopéh me je prijel za roko in me odpeljal zopet doli po stolbah na ulico. Jaz sem prav ponosno stopal domóv in pripovedoval, da sem bil v šoli. Teta je sicer nekaj godrnjala zaradi svojega molitvenika, vender, ko je videla, da ga jej nisem prav nič pokvaril, odpustila mi je zopet. O jaz sem pa počakal še nekaj let, dokler nisem naposled tudi jaz hodil v šolo, kakor so hodili oni gospodje in tudi jaz nosil knjige pod pazduho.

Tako je pripovedoval gospod Filaj a vi otroci si to pripovedíco dobro zapómnite in radi hodite v šolo, ker se ondù učite mnogo lepih in prekoristnih stvari, katere vam bodo v poznejšem življenji mnogo mnogo koristile.

Vidite, tak je bil ta gospod Filaj. Da-si star, bil je vender vedno vesel in zadovoljen. Po večkrat je prišel k meni in ko sem jaz zaigral na harmonij bodi si katero koli naših lepih národnih pesen, takrat je postal starček zopet mlad in je pel z menój, da-si ne več z ónim mladinskim glasom kakor nekdej, vender krepko, da se je razlegalo po vsi sobi. Vidite, otroci, štiri in sedemdeset let nosi vže gospod Filaj na svojem hrbtu a vender je še vedno vesel in za kaj bi ne bil, ker ima dobro vest. Dokler je mogel, delal je in si služil pošteno svoj vsakdanji kruhek, a zdaj ko več ne more, pa mirno uživa sad svojega delovanja. Zna se, dolgo več ne bode a vender mu želim še mnogo mnogo veselih in zadovoljnih dnij. Bog ga živi! —

Janko Barlé.

Listje in cvetje.

Umrla je pretečenega meseca obče spoštovana, blaga gospa

Marija Koslerjeva,

roj. Rudeževa v 64. letu svoje dóbe. Pokojnica je bila supruga graščaka in pivovarja Ivana Koslerja starejšega in sestra umrlega rodoljuba Karola Rudeža. Znana je bila obče kot velika dobrotnica ubožcem in sirotam ter je bila tudi ves čas zvesta naročnica in prijateljica našemu „Vrteu.“ Bodi jej torej blag spomin ohranen tudi v našem listu, naj počíva v miru!

Uganke.

Priobčil Al. K. Sezún.)

- 1) Kateri dan je v župni cerkvi najsvetlejši?
- 2) Katere sveče ne goré o svečnici?
- 3) Kateri dan je najneusmiljenejši v letu?
- 4) Kateri zobjé ne drže nič, ne grizó nič, samó trgajo?
- 5) Kdo brusi brez brusa in osle?
- 6) Kdo prede brez kolovrata?
- 7) Če pride, ne pride; če ne pride, pa pride?
- 8) Se vrti pa ne živi, veter vsaki nam naznani, vidimo ga letos — lani. Kdo je to?

(Odgonetke ugank v prih. listu.)

V kletki meni pòje ptič.

V kletki meni pòje ptič,
Lepi ptič moj némanič.
Drugega prinesel ní,
Kakor pérje in kostí —
Kletko sem mu dâl,
Zrnja sam nabràl,
Vòde pit mu nosim,
Kruha v hrano trosim,
Da je vže obilen ptič,
Ptič moj némanič.
Hočem ga imeti sam
In nikomur ga ne dam;
Ní zastónj, ní za denár,
Ki sosedov je kravár
Včera j zánj mi ga dajâl,
Pòtlej pa se ž njim igrâl,
Sosed ga zapazil,
S šibo ga oplazil,
Vzel mu vse, da némanič
Tak je zdaj, ko v kletki ptič.

Modést.

Rešitev rebusa v 2. „Vrtčevem“ listu:

Plača in kazen sta ona dva tečaja, v katerih se vrti ves rod človeški.

Prav so ga rešili: Gg. Jakob Inglič, nadučitelj v Idriji; M. Rant, nadučitelj na Dobrovi; J. Lasbacher, nadučitelj v Rušah (Štir.); G. Koželj, učit. pri sv. Gotardu; Ant. Porekar, naduč. in Aug. Šabee, učitelj na Humu (Štir.);

Mat. Vurnik, orgljavec v Kresnicah; Fr. Lavtižar, nam. učit. v Kropi; Henr. Robinšak, urad. v Gor. Radgoni (Štir.); Fr. Šivilaskup v Horjulu; Retenski Gruden pri Laščah; I. Kosi pri Vel. Nedelji (Štir.); Fr. Juvan, Jak. Kalan, Mih. Kogovšek, Lov. Lah, Jan. Miklavčič in Seb. Peček, dijaki v Ljubljani; Bogomil Vošnjak, dijak v Celji; Ivan Pratscher, dijak v Radgoni; Ant. Slamberger, uč. v Ljutomeru (Štir.); Karol Tribnik, uč. v Zrečah (Štir.); Jož. Kainz, uč. v Žalcu; Jan. Lesnika, Miha Voga, Jan. Nodeb in Jožef Čatar, uč. v Slivnici pri Celji; Jos. Bobnar in Iv. Škrli, učitelji v Rudolfovem. — Ivana Sket na Štirskem; Ana Vurnik v Kresnicah; Ana L. Parofijanovič v Milni (Dalmacija); Marija Leben v Horjulu; Marija Debevec v Slavini; Ema Gantar na Čatežu ob Savi; Marija in Leopoldina Rantova na Dobrovi; Francka Primožič, M. Mihevec, I. Marinšek, Fr. Marcelan, Mici in Albina Gartner, Terezija in Ivana Rovan, I. Podboj, Marg. Juvančič, A. Kocijančič, Fr. Benčan, Fr. Urbas, Ivana Stanonik, Micika Petrič, M. Volčina, M. Nagode, Lucija Urbas in Frančiška Pavlovčič, učenke na Planini.

Denašnje tretje „Vrtčevo“ število smo poslali še vsem našim č. gg. starim naročnikom ter jih najuljudnejše prosimo, da bi naročnino obnovili, ker prihodnje število bi jim morali obustaviti zaradi materialne izgube, ako se ne oglasé, da so še podporniki našemu listu. Škode nam menda nihče ne želi pri našem težavnem, in trudapolnem delu.

Upravništvo „Vrtčevo.“

Rebus.

(Priobčil F. Stegnar.)

(Rešitev in imena rešitev v prihodnjem listu)

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji za vse leto 2 glđ. 60 kr., za pol leta 1 glđ. 30 kr. Napis: Upravništvo „Vrtčevo“, mestni trg, šte. 23, v Ljubljani.

Izdajatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič.** — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.